

KUCBX00PM45Q

JIHOČESKÝ KRAJ

KRAJSKÝ ÚŘAD

ODBOR KANCELÁŘ HEJTMANKY

číslo jednací: **KUJCK 40956/2018**
spisový znak: **KHEJ 36679/2018/kakr/4**

datum: **22.03.2018**vyřizuje: **Bc. Kamila Křížová**telefon: **386 720 225****Poskytnutí informací podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů**

Dne 13.03.2018 obdržel Krajský úřad Jihočeského kraje Vaši žádost podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, ze dne 13.03.2018, v níž požadujete poskytnutí následujících informací:

kopie rozhodnutí, v němž rozhodl Krajský úřad Jihočeského kraje ve věci odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Milevsko. V případě obory Rukáveč. Jedná se o rozhodnutí z roku 2018. Pro správnou identifikaci uvádím, že dle veřejně dostupných informací by se mělo jednat o rozhodnutí, v němž vystupují na straně účastníků některé z těchto osob: Jan Schwarzenberg, případně ORLÍK NAD VLTAVOU, s.r.o. Lesní správa Orlík, případně Klub českých turistů. Jedná se o rozhodnutí souvisejícím se vstupem do obory.

K výše uvedené žádosti Vám sdělujeme následující:

Vaši žádosti jsme vyhověli a zasíláme Vám požadované rozhodnutí čj. KUJCK 25160/2018. Osobní údaje, které jsou v rozhodnutí uvedené, byly anonymizovány a na jejich neposkytnutí bylo vydáno samostatné rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti čj. KUJCK 40521/2018.

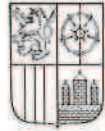
S pozdravem

Ing. Milan Nebesář
vedoucí odboru kancelář hejtmanky

v z. Ing. Zdeňka Pandulová
vedoucí organizačního oddělení
- podepsáno elektronicky –

1x příloha: Rozhodnutí KUJCK 25160_2018-anonymizované.pdf

KRAJSKÝ ÚŘAD

JIHOČESKÝ KRAJ

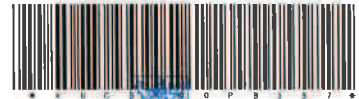
ODBOR REGIONÁLNÍHO ROZVOJE, ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ
A STAVEBNÍHO ŘÁDU
ODDĚLENÍ STAVEBNÍHO ŘÁDU

č. j.: KUJCK 25160/2018
spis. zn.: OREG/12573/2018/luka

datum: 20. 2. 2018

vyřizuje: Kadlecová

telefon: 386 720 388

Viz rozdělovník

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne 21.2.2018 (2)
KRAJSKÝ ÚŘAD - JIHOČESKÝ KRAJ
odbor regionálního rozvoje, územního
plánování a stavebního řádu
dne 20.2.2018 podpis [signature]

ROZHODNUTÍ

Výroková část:

Krajskému úřadu – Jihočeskému kraji, odboru regionálního rozvoje, územního plánování a stavebního řádu, jako správnímu orgánu příslušnému podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a § 89 odst. 1 a § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), předal dne 17. 1. 2018 odvolání Městský úřad Milevsko, odbor regionálního rozvoje (dále jen „stavební úřad“), které podal [redacted], bytem [redacted], proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 6. 10. 2017 (datum vydání dne 17. 10. 2017), č. j. MM 42062/2017, spis. zn. SZ MM 29046/2017 ORR/Nov, kterým mu bylo podle § 134 odst. 3 stavebního zákona (zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění platném do 31. 12. 2017) nařízeno ve lhůtě do 31. 12. 2017 zjednat nápravu, „která spočívá v navrácení přelízek pro pěší na oborním oplocení Květov do původního stavu, zajišťujících užívání pěších turistických tras, dle vydaného územního rozhodnutí ze dne 08.08.2013 pod č. j.: MM 23271/2013 a s.z.: SZ MM 18675/2013 ORR/Nov a dle vydaného územního rozhodnutí ze dne 04.03.2015 pod č.j.: MM 06907/2015 a s.z.: SZ MM 03350/2015 ORR/Nov. Jsou to jednoduchá dřevěná žebříková zařízení stanového tvaru s dřevěným zábradlíčkem.“

Krajský úřad – Jihočeský kraj, odbor regionálního rozvoje, územního plánování a stavebního řádu, přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu podle § 89 odst. 2 správního řádu a rozhodl takto: Podle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu se rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 6. 10. 2017, č. j. MM 42062/2017 **ruší** a řízení se **zastavuje**.

Účastníkem odvolacího řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu je:

[redacted] nar. [redacted] bytem [redacted], právně zastoupen Mgr. Kateřinou Mík Špoulouovou, advokátkou, se sídlem Haštalská 27, 110 00 Praha 1.

Odůvodnění:

Krajský úřad – Jihočeský kraj, odbor regionálního rozvoje, územního plánování a stavebního řádu, jako příslušný odvolací správní orgán (dále jen „odvolací orgán“), po předání shora uvedeného odvolání nejprve posoudil, zda byly naplněny podmínky řádně podaného odvolání, pokud jde o jeho přípustnost a včasnost, přičemž dospěl k závěru, že odvolání bylo podáno oprávněným subjektem ve smyslu § 81 odst. 1 správního řádu, bylo podáno v zákonné lhůtě podle § 83 správního řádu, a proto bylo možné o něm rozhodnout jedním ze způsobů uvedených v § 90 správního řádu.

Odvolací orgán následně zjistil ze spisového materiálu vázícího se k napadenému rozhodnutí, který mu byl předán spolu s výše uvedeným odvoláním, tento skutkový stav.

Stavební úřad na základě podnětu Českého rybářského svazku opatřením ze dne 26. 7. 2017 vyzval podle § 133 stavebního zákona k účasti na kontrolní prohlídce stavby označené jako „přelízky pro pěší zajišťující užívání pěších turistických tras (jednoduché dřevěné žebříkové zařízení stanového tvaru s dřevěným zábradlíčkem) v oboře Květov“, jejímž vlastníkem je [REDAKCE]. Kontrolní prohlídku provedl dne 8. 8. 2017, přičemž do protokolu sepsaného o průběhu „kontrolní prohlídky a ústního jednání“ stavební úřad ohledně svého zjištění pouze uvedl, citace: „Stavební úřad zjistil, že došlo k nedodržení a porušení podmínek územního rozhodnutí ze dne 08.08.2013 pod č. j.: MM 23271/2013 a s.z.: SZ MM 18675/2013 ORR/Nov, konkrétně bodu č. 7 a č. 8“. Přílohou protokolu jsou fotografie, přičemž na jedné je vyfotografována přelízka a turistické značky připevněné na stromě, na třech je zachyceno turistické značení odložené u paty stromu a na další je vyfocena cedule oznamující zákaz vstupu do obory na doporučení státní veterinární správy z důvodu prevence před zavlečením nákazy.

Stavební úřad vyhotovil opis protokolu s tím, že v něm na závěr navíc oproti sepsanému protokolu na místě uvedl, citace: „Stavební úřad vyzývá všechny obeslané k právu podat námítky proti výše uvedeným zjištěním, která jsou uvedena v protokolu, ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení protokolu a to podáním učiněným u Městského úřadu Milevsko. Námítky se podávají písemně nebo v elektronické podobě. Z námitek musí být zřejmé, proti jakému zjištění směřují a musí obsahovat odůvodnění nesouhlasu s tímto konkrétním zjištěním“. Stavební úřad následně doručil přepis protokolu [REDAKCE] resp. jeho zástupci.

Dne 28. 8. 2017 obdržel stavební úřad písemné námítky [REDAKCE] proti zjištěním uvedeným v opisu protokolu. Ze spisu nelze zjistit, zda stavební úřad na obsah této písemnosti reagoval.

Opatřením ze dne 28. 8. 2017 vyzval stavební úřad podle § 171 odst. 3 stavebního zákona [REDAKCE] „ke zjednání nápravy k navrácení všech odstraněných přelízek na odborním oplocení ve lhůtě do 30. 9. 2017“.

Aniž by bylo ve spisu doloženo, že stavební úřad ověřil dobrovolné splnění výzvy, tak stavební úřad vydal dne 6. 10. 2017 rozhodnutí, kterým nařídil v dané věci zjednat nápravu.

Prvoinstanční rozhodnutí napadl [REDAKCE] (dále jen „odvolatel“) blanketním odvoláním, které obdržel stavební úřad dne 1. 11. 2017. Stavební úřad opatřením ze dne 1. 12. 2017 vyzval odvolatele k odstranění vad odvolání, přičemž doplněné odvolání mu bylo zasláno dne 27. 12. 2017. S ohledem na skutečnost, že odvolatel byl jediným účastníkem řízení, nepostupoval stavební úřad podle § 86 odst. 2 správního řádu, a protože neshledal podmínky pro zrušení nebo změnu rozhodnutí podle § 87 správního řádu, předal odvolání spolu se spisovým materiálem odvolacímu správnímu orgánu dne 17. 1. 2017. Ten si vyžádal spisový materiál související s územními rozhodnutími, na které se stavební úřad v napadeném rozhodnutí odkázal.

Odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s § 89 odst. 2 správního řádu, přičemž dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí i samotný postup stavebního úřadu vykazuje vady, které je nezbytné napravit. V souvislosti s tímto závěrem se přitom zabýval i otázkou, zda je možné tyto vady napravit cestou změny napadeného rozhodnutí, nicméně dospěl k závěru, že v daném případě to není možné, a proto přistoupil k jeho úplné negaci a současně zastavil řízení. Toto učinil z důvodu, že bylo nutné deklarovat zastavení správního řízení, neboť rozhodnutí stavebního úřadu vydané podle § 134 odst. 3 stavebního zákona je prvním úkonem v řízení. Odvolací orgán by sice před zvolením tohoto způsobu vyřízení odvolání měl vždy zvažovat, zda z důvodů hospodárnosti či účelnosti nelze, aby sám řízení doplnil a pak o odvolání rozhodl některým z ostatních možných způsobů, avšak to je možno pouze za situace, nebude-li takový postup na újmu práv účastníků řízení, řádného zjištění stavu věci, o němž

nelze mít pochyby, a nebude-li přesunem podstatnější části nalézacího řízení před odvolacím orgánem porušena zásada dvojinstančnosti správního řízení, k čemuž by v daném případě zcela bezpochyby došlo. Vzhledem k tomu, že v dané věci bylo možno rozhodnout pouze na základě spisového materiálu stavebního úřadu, a především pak s přihlédnutím k výsledku odvolacího řízení, nesvolával odvolací orgán ústní jednání, ani neseznamoval účastníky řízení se spisovým materiálem v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu.

Pokud jde o dikci výše uvedeného ustanovení, které stanoví rozsah, v němž odvolací správní orgán přezkoumává odvoláním napadené rozhodnutí a řízení, které vydání tohoto rozhodnutí předcházelo, lze uvést následující. V první řadě, že odvolací orgán může v řízení II. stupně přezkoumávat jen to, co bylo předmětem řízení v prvním stupni a dále pak, že v plném rozsahu je povinen přezkoumat soulad napadeného rozhodnutí, s právními předpisy. Pokud jde o věcnou správnost napadeného rozhodnutí, pak činí tento přezkum pouze v rozsahu námitek uvedených v odvolání, nad jejich rámec pak jen tehdy, pokud to vyžaduje veřejný zájem, neboť je povinností správních orgánů, tj. i orgánu odvolacího, ve smyslu § 2 odst. 4 správního řádu dbát na to, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejnými zájmy chráněnými zvláštními předpisy. Při přezkoumávání řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí je dále pak odvolací orgán povinen respektovat hledisko procesní ekonomie, tj. nepřihlížet k takovým vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popř. na jeho věcnou správnost.

V první řadě je nezbytné stavebnímu úřadu vytknout zásadní pochybení, že vydal rozhodnutí, aniž by zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a tudíž vydal napadené rozhodnutí v rozporu s ustanovením § 3 správního řádu. Stavební úřad nařídil zjednat nápravu, aniž by bylo patrné, z jakých podkladů stavební úřad vycházel, neboť prvoinstanční spis neobsahuje žádné konkrétní zjištění stavebního úřadu ohledně počtu a místa odstraněných přelízek. Tudíž výrok napadeného rozhodnutí nemá oporu ve spise a navíc odůvodnění rozhodnutí, které bylo vydáno podle § 134 odst. 3 stavebního zákona, je v rozporu s § 132 odst. 5 stavebního zákona, jelikož stavební úřad neodůvodnil konkrétní veřejný zájem, který zásah vyžadoval.

Ostatně ani postup stavebního úřadu před vydáním rozhodnutí nebyl v souladu se zněním § 134 odst. 2 stavebního zákona. Stavební úřad v opatření, kterým vyzýval vlastníka stavby k účasti na kontrolní prohlídce, se sice odkázal na § 133 stavebního zákona, nicméně výzvu k nápravě pak učinil podle § 171 odst. 3 stavebního zákona, přičemž rozhodnutí následně pak vydal podle § 134 odst. 3 správního řádu.

Stavební zákon v části čtvrté nazvané „stavební řád“, v její hlavě II v § 132 – 142 upravuje institut stavebního dozoru a zvláštní pravomoci stavebního úřadu, kterými jsou stavebnímu úřadu svěřeny významné nástroje, jimiž může zasahovat do práv fyzických a právnických osob, avšak vždy pouze ve veřejném zájmu, který musí stavební úřad prokázat. Je to především oprávnění provádět kontrolní prohlídky stavby, nařizovat neodkladné odstranění stavby a nutné zabezpečovací práce na stavbě (§ 135 a 136), nařizovat nezbytné úpravy na stavbě nebo stavebním pozemku (§ 137), nařizovat provedení udržovacích prací (§ 139), nařizovat vyklizení stavby (§ 140) a ukládat opatření na sousedním pozemku nebo stavbě (§ 141).

V § 134 odst. 2 a 3 stavebního zákona je upraven postup stavebního úřadu v případě, že při kontrolní prohlídce zjistí na stavbě závadu, a dále, pokud jeho výzvě k odstranění zjištěné závady nebude vyhověno, tj. stavební úřad vydá rozhodnutí, kterým zjednaní nápravy nařídí. Rozhodnutí je pak prvním úkonem v řízení.

V § 134 odst. 4 stavebního zákona je stanoveno, že pokud je stavba prováděna nebo odstraňována bez rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem anebo v rozporu s ním, vyzve stavební úřad podle povahy věci stavebníka nebo vlastníka stavby k bezodkladnému zastavení prací a zahájí řízení podle § 129 stavebního zákona.

Oproti tomu § 171 spadá do části páté stavebního zákona nazvané „společná ustanovení“, v hlavě III, která upravuje „obecné požadavky na výstavbu, účely vyvlastnění a úpravu některých dalších práv a povinností“. V ustanovení citovaného § 171 jsou stanoveny kompetence státního dozoru ve věcech

územního plánování a stavebního řádu a současně stanoven rozsah působnosti, přičemž jde o dozor nad dodržováním zákona, prováděcích právních předpisů, opatření obecné povahy a rozhodnutí vydaných na základě zákona. Na tuto činnost se pak vztahuje zákon o kontrole (zákon č. 255/2012 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

Z uvedeného tudíž vyplývá, že se jedná o rozdílné nástroje „dozorové“ činnosti stavebních úřadů dle stavebního zákona, které nelze slučovat. Je na uvážení stavebního úřadu, jaký nástroj k „dozorové“ činnosti použije, nicméně při řešení „běžných“ případů by bylo vhodnější, aby stavební úřad postupovat podle ustanovení upravující institut „stavebního“ dozoru. Navíc, pokud je postupováno podle § 171 stavebního zákona, vede správní orgán v případě zjištěných nedostatků k jejich nápravě správní řízení.

V daném případě provedl stavební úřad s odkazem na § 133 stavebního zákona kontrolní prohlídku stavby k ověření obsahu podnětu, kterým podatel upozorňoval na odstranění přelízek. Kontrolní prohlídky stavby provádí stavební úřad v rámci činnosti stavebního dozoru podle § 133 stavebního zákona, přičemž na jejich provádění se nevztahují zvláštní právní předpisy o státní kontrole, viz odstavec 6 citovaného paragrafu. Pro vstup na pozemek a do stavby při kontrolní prohlídce platí ustanovení § 172 odst. 2 až 6 stavebního zákona obdobně. O provedení kontrolní prohlídky musí být vyhotoven protokol s náležitostmi dle § 18 správního řádu, neboť zjištění stavebního úřadu je zásadní pro jeho další postup. Podle zjištěných konkrétních závad pak následně stavební úřad postupuje podle příslušných ustanovení stavebního zákona, popř. řeší uložení pokuty za přestupek.

Stavební úřad sice vyhotovil protokol, nicméně vlastní zjištění o prohlídce stavby do něho nevedl, a z jeho obsahu ani nelze zjistit, že prohlídka stavby byla skutečně provedena. Stavební úřad totiž pouze konstatoval, že „došlo k nedodržení a porušení podmínek územního rozhodnutí ze dne 08.08.2013 pod č. j.: MM 23271/2013 a s.z.: SZ MM 18675/2013 ORR/Nov, konkrétně bodu č. 7 a č. 8“. Navíc do protokolu zaznamenal vyjádření zúčastněných osob v rámci ústního jednání, ačkoliv ve výzvě k účasti na kontrolní prohlídce nebylo uvedeno, že bude také probíhat ústní jednání. Přestože stavební zákon v § 133 odst. 6 výslovně stanoví, že na provádění prohlídek stavby se nevztahují zvláštní právní předpisy o státní kontrole, tak zcela v rozporu s tímto ustanovením stavební úřad v opisu protokolu, který zaslal mimo jiné i vlastníkově stavby, uvedl poučení o možnosti podat námitky proti kontrolnímu zjištění ve smyslu zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, v platném znění.

Z výše uvedeného je patrné, že stavební úřad v rámci zajištění podkladů pro vydání rozhodnutí z moci úřední postupoval v rozporu se zákonem. Navíc stavební úřad ani řádně nezkoumal, zda v dané věci mohla být případná náprava učiněna dle § 134 odst. 2 a 3 stavebního zákona či mělo být zahájeno řízení podle § 129 stavebního zákona (obnovení předcházejícího stavu stavby).

Co se týká samotného obsahu odvolání, uvádíme následující. S názorem odvolatele, že pro pozemky nacházející se uvnitř obory platí zvláštní režim, je možno souhlasit. Z široké legislativy vztahující se k „oborám“ je možno především zmínit zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, zákon č. 289/1995 Sb., o lesích, zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, všechny v platném znění, včetně prováděcích předpisů. Přitom ze spisu není patrné, že by stavební úřad příslušné správní orgány požádal ve smyslu § 4 odst. 2 stavebního zákona v řešené věci o součinnost. S ohledem na shora popsané je také nezbytné přisvědčit dalšímu důvodu odvolání, a to, že rozhodnutí pro svou neurčitost nelze vykonat, když všechny odstraněné přelízky, které mají být navráceny, nebyly konkrétně blíže specifikovány počtem a umístěním.

Okruh účastníků odvolacího řízení byl vymezen shodně, jako v řízení prvoinstančním, přičemž jeho jediným účastníkem je odvolatel.

Stavební úřad bude mít následně za povinnost nejdříve zjistit stav věci, o němž nebudou důvodné pochybnosti, a případně po té činit úkony ve smyslu zjištění a příslušných ustanovení stavebního zákona, jeho prováděcích předpisů či správního řádu. Podkladem pro případné rozhodnutí musí být závazná stanoviska dotčených orgánů hájící veřejný zájem podle zákonů, které se vztahují k „oborám“. Dále připomínáme, že Klub českých turistů a Český rybářský svaz jsou spolky ve smyslu občanského zákoníku a není jim svěřena ochrana veřejných zájmů podle zvláštních předpisů.

Vzhledem k výše uvedenému bylo napadené rozhodnutí, které bylo prvním úkonem v řízení, zrušeno a řízení zastaveno.

Poučení o odvolání:

Proti rozhodnutí odvolacího orgánu se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat. Rozhodnutí odvolacího orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1 správního řádu.

Ing. Luboš Průcha

vedoucí odboru regionálního rozvoje,
územního plánování a stavebního řádu

Doručí se (doručenky):

Mgr. Kateřina Mík Špoulová, advokát, Haštalská 760/27, 110 00 Praha
(právní zástupce [redacted])

Dále obdrží:

Městský úřad Milevsko, odbor regionálního rozvoje, nám. E. Beneše 420, 399 01 Milevsko